

Underbilag 6 til bilag 2.

Ad skrivelse af 13. december 1957 fra folketingets udvalg vedrørende skolelovsforslagene.

Spørgsmål 8:

Kan ordet „seksualundervisning“ ind sættes i samme stykke (den ved lovforslagets § 14 foreslåede affattelse af lovens § 17, stk. 2), f. eks. i 6. punktum efter „alkohol lære“?

Svar:

I gældende skolelovgivning er det ikke påbudt, at der skal gives seksualundervisning i folkeskolen. Det beror derfor på de stedlige skolemyndigheder, om og i hvilket omfang seksualundervisning skal gives i kommunale skoler.

Nogen samlet oversigt over, hvilke kommuner der har indført seksualundervisning, og hvordan denne undervisning i bekræftende fald er tilrettelagt, findes ikke. Af de oplysninger, der foreligger for ministeriet, fremgår, at seksualundervisning kun undtagelsesvis optages på undervisningsplanen som selvstændigt fag, men at undervisningen almindeligvis gives under fag som sundhedslære og naturhistorie. Undervisningen gives nogle steder af vedkommende klasselærer eller af en anden lærer, idet det i de ministeriet bekendte tilfælde er frivilligt for læreren, om han vil give denne undervisning. Andre steder gives seksualundervisning af skolelægen og da almindeligvis i form af nogle foredrag for de ældre elever.

For gymnasiets vedkommende skulle der allerede ifølge bekendtgørelse af 13. marts 1935 § 10 gives en vis seksualundervisning som led i undervisningen i naturhistorie (biologi og fysiologi), og noget tilsvarende gælder ifølge den nugældende bekendtgørelse om undervisningen i gymnasiet af 9. april 1953 § 10, II., hvori det bl. a. er fastsat, at der ved undervisningen i menneskets fysiologi gives oplysning om kønsorganerne, deres funktioner samt om kønslig hygiejne.

Spørgsmålet om indførelse af seksual-

undervisning i skolerne er omtalt i en betænkning, som blev afgivet i 1937 af en af undervisningsministeriet nedsat kommission til drøftelse af skolens, navnlig folkeskolens, hygiejniske forhold og opgaver. Det udtales i betænkningen, at et flertal af kommissionens medlemmer måtte anse det for meget ønskeligt, at skolen tager denne opgave op. Udvalgets flertal mente dog ikke at kunne foreslå, at seksualundervisning gøres obligatorisk i folkeskolen, men kun at der bør gøres et arbejde for at fremme den, og et mindretal af kommissionen kunne end ikke tiltræde en almindelig anbefaling af, at seksualundervisningen tages op i folkeskolen.

På læreruddannelsens område er det nu i lov nr. 220 af 11. juni 1954 om uddannelse af lærere til folkeskolen § 11, stk. 1 i. f., fastsat, at der efter det enkelte seminariums bestemmelse kan indrettes et kursus i familiekundskab, og såfremt et sådant kursus ikke oprettes, skal de pågældende emner behandles i forbindelse med de fag, hvortil de naturligt knytter sig. I tilslutning hertil er det i bekendtgørelse af 5. april 1955 om uddannelse af lærere til folkeskolen § 43 fastsat, at såfremt familiekundskab ikke behandles som et samlet fag, gives der undervisning i seksualhygiejne under faget fysiologi. Hermed er seksualundervisningen blevet obligatorisk på seminarierne, og der vil således efterhånden blive mulighed for, at alle folkeskolens lærere vil kunne give seksualundervisning.

Jeg må imidlertid anse det for betænkeligt ved en bestemmelse i folkeskoleloven at gøre seksualundervisning obligatorisk i folkeskolen.

Såfremt der i loven skulle indføjes en bestemmelse om seksualundervisning, må der gives vidtgående mulighed for den enkelte lærer for at begære sig fritaget for at give denne undervisning, ligesom det bør overlades til det enkelte barns forældres bestemmelse, om de ønsker, at barnet deltager heri.